

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 47.

V Ljubljani, v soboto 27. februarija 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. februarija.

V današnji seji pričakovali so nekteri novih napadov na kupčijskega ministra. Po razdelitvi raznih vlog, volil se je odsek, ki bo pretresal predlog o dednem nasledovanju pri kmetijskih posestvih; izmed naših poslancev voljena sta v ta odsek grof Hohenwart in Mihael Vošnjak. Potem je bila postava gledé podržavljenja železnice iz Praga v Dubce-Bodenbach sprejeta v tretjem branji.

Tretja točka bil je vladni predlog, da se ji dovoli 3,403.000 gld. za nakup novih železničnih mašin in vozov pri državnih železnicah in 2.000.000 gl. za nakup 971 vozov, ki jih ima sedaj od drugod na posodo. Večina je predlagala, da naj se vladi omenjeni znesek dovoli, toda tako, da ga bode poplačala v petih letnih obrokih, med tem pa plačevala 5 odstotkov obresti. Manjšina pa je priporočala, naj se omenjeni denar izplača precej iz blagajničnih gotovin. Pri tej priliki so grozili, da hočejo zopet prijeti kupčijskega ministra; pa žalostna skušnjava prejšnjih napadov jim je menda vzela pogum in govorila sta samo poročevalca Meznik v imenu večine, Beer pa v imenu manjšine budgetnega odseka. Tudi minister Dunajevski je spregovoril nekoliko besed in zavračal Beera, potem pa je bila postava sprejeta, ne da bi bil kdo kaj ugovarjal, tako kakor jo je predlagala večina odsekov. Gledé novice, ki je iz poljskih listov prešla tudi v nekatere druge liste, da bode namreč o veliki noči minister Pino odstopil in da pride na njegovo mesto sekejski načelnik Wittek, zamorem povedati, da o tej novici desnica državnega zbora prav nič ne vé, in da si izvzemši morda Poljake tudi ne želi odstopa Pinovega, ker je Pino eden najspretnjših, najdelavnejših in najbolj postrežljivih ministrov, ki ne dela nobenih sitnost in pri vsaki reči precej brez ovinkov pové, bode li to storil ali ne. Poslanci toraj precej vedó, pri čem so, ker on tudi gotovo ostane mož-beseda, kedar kaj obljubi.

Sicer pa iz zanesljivega vira vem, da je bil minister cesarju razložil vso reč, mu pokazal pismo,

na katero so se sklicevali levičarji, in da vladar v tem pismu ni našel nobene krivde in nobenega vzroka, da bi dal ministru slovo.

Ko je bila ta reč dovršena, izročil se je vladni predlog o varstvu književnih izdelkov justičnemu odseku, ravno tako tudi predlog o premembi pravil splošnjega oskrbovalnega zavoda Dunajskega. Potem pa je še na dnevnem redu pet samostalnih predlogov, ki jih bodo imeli sprožitelji vtemeljevati. Ko to sklepam, govori ravno poslanec Türk o predlogu, da naj se kmetijskim posestnikom zniža davek, ker so se poljski prideljki pocenili.

Teško, da bi danes na vrsto prišlo vseh pet govornikov, zlasti ker se bode pri drugem predlogu Türkovem, ki zadeva borzni davek, oglasil tudi naš poslanec Obreza [ter imenovani predlog nekoliko spremenil. Ko bi namreč obveljal predlog Türkov, morali bi davek plačevati tudi pri tako imenovani žitni in mokarski borzi, kar bi pa kmetijskim posestnikom ne bilo na korist, ampak na škodo, zato bo Obreza, ki se je že v zadnjem zasedanji obširno pečal s to zadevo, nasvetoval primerno premembo Türkovega predloga. Prihodnja seja bo v torek 2. marca. Naj konečno še omenjam, da je večeraj obrtni odsek rešil 26 paragrafov postave o zavarovanju delavcev, ki obsega vsega skupaj 63 paragrafov.

Srbi.

(Konec.)

Srbi v Dalmaciji upirajo se v zvezi z Italijani ne samo združenju Dalmacije s Hrvaško in Slavosko, ampak tudi vpeljanju hrvaškega ali srbskega jezika v politično upravo in sodstvo. Srbi v Dalmaciji nočejo onega, kar tamošnji hrvaški rodoljubi želijo, a hočejo ono, kar ti nočejo. To bi ložje razumeli, ko bi bilo toliko Srbov in tako močnih, da bi mogli svoji volji podvreči brate Hrvate in Bolgare. Ali pa more srbstvo prevzeti tako ulogo, da bi v Srbe spremenilo Hrvate in Bolgare? Kaj takega ne najdemo v srbski zgodovini, zato tudi v sedanjosti Srbi nimajo dosti moralne in fizične kreposti. Du-

šanova Srbija je propala z Dušanom, Srbija Obrenoviča je podlegla Bolgarom, a v kulturnem pogledu je slabeja od Hrvaške. Srbija bi morala biti složna z Bolgari in Hrvati, vsak izmed teh narodov bi imel spoštovati pravo drugzega. Od nekdanje je bila poleg srbske tudi bolgarska in hrvaška država. Srbi bi morali na korist sebi in skupnosti ozirati se na to zgodovinsko resnico. Kakor je pa na korist Hrvatom in Bolgarom, da je Srbija jaka, tako je tudi na korist Srbom, da je čvrsta Bolgarska in Hrvaška. Srbi v Hrvaški, Slavoniji in Dalmaciji naj podpirajo hrvaško narodno politiko, ktera ni in ne more biti proti-srbska.

Konečno pravi „Obzor“: „Ako zablode dosedanje srbske politike niso prepričale srbskih politikarjev, da jim gré s krive poti odkreniti, potem jih čakajo še huje preskušnje (groznejša nazočaranja). Naprednjaki v Srbiji (kraljevini), sedanji zastopniki srbski v Hrvaški in Slavoniji niso srbski narod in smemo se nadjati, da če ta narod izroči svojo osodo drugim ljudem, ki bodo srbsko politiko vrnali po zahtevah in na korist južnim Slovanom, a bodo zapustili nenaravne zaveznike.“

No, sedaj je še malo upanja: dokler v Avstriji ne potegne drug veter, tudi Srbi ne bodo spremenili svoje politike, a takoj potem, ko bi vedeli, da se Hrvatom dobro godí. Srbska politika, kakor videti je brez višega smotra, prav za prav oportunska politika, kakor iste čase, ko je na Ogerskem živel slavni Huniad; despot Srbski, Jurij Brankovič, sin izdajalca Vuka Brankoviča je omahoval vedno med Ogrji in Turki, tako omahljivi so tudi sedaj Srbi, ušesa nastavljajo in poslušajo, od kod brije močnejši veter, da bodo potem plašč po vetru zasukali. Mislijo s tem dokazati posebno bistroumje, a obsede med dvema stoloma na tleh.

Sedaj še pošiljajo Srbi iz kraljevine prekossavskim bratom svete in opomine, kako naj bodo poslušni Madjarom, naj se le na-nje naslanjajo, naj skrbé za moč Ogerske (madjarske države), naj se skazujejo vrle podanike madjarski državi, kajti le od močne (madjarske) države imajo pričakovati dušnih in gmotnih koristi, samo narodna ideja jih ne bode

LISTEK.

Benetke.

Popisuje Karol Perinčič.

(Dalje.)

Na jugovzhodni strani, kakih 12 m od veličastne bazilike kipi na prostem v nebo 100 m visok zvonik sv. Marka, „Campanile“ imenovan. Do lanskega poletja mislili so Benečani, da zavzema temelj tega zvonika, kterege ne prekosí v Avstriji noben zvonik, razun sv. Štefana na Dunaji, bodi-si kar se tiče gradiva, bodi-si visokosti, celi prelepi trg sv. Marka in manjši trg: „Piazzetta“. A lani dokazal je nek ameriški zemljelovec vpricho Beneškega starešinstva, ktero mu je dovolilo izkopati osem metrov globoko jamo poleg zvonika, da je zvonikov temelj navpičen in da ne zavzema večega prostora, kakor je širokost zvonika; pokazal je tudi, da obstoji temelj iz samih kolov hrastovih, kateri so se v teku toliko stoletij (zidali so ga namreč od l. 911 do okoli 1200) tako vtrdili, da se ni bati, kakor pri drugih privatnih stavbah, da bi ne mogli vzdržati velikanskega zvonika ob času potresa. S tal

do zvonov sezidan je zvonik iz samih laških opek (terra cotta) ter obroblyajo cel zvonik velikanske marmelnaste škrlí. Z nad zvonov dalje do vrha sveti se v belem marmelji ob robu in zelenem v sredi ter se končuje polagoma v ostrí konec z zlatim levom sv. Marka in s križem. Zvonik podoben je v svojem slogu Oglejskemu. Do zvonov in nad nje vodi 1 1/2 m široka po polzevo okoli notranjega zvonika zavita pot brez stopnic. Da se ne gré v enomer in brez oduška navzgor, je pot na 37 krajih za nekoliko razpoložena. Tako se pride lahko jahaje do zvonov, kakor sta storila Henrik in Napoleon. Da se more pa to poskusiti, treba je s seboj pripeljati konja ali osla s kopnega, ker v celem mestu ni dobiti repa. Od zvonov odpré se najkrasnejši pogled na mesto, neizmerno morje in na precej oddaljeno kopno zemljo. Tu se dobro razločuje na suhem mestu Mestre in trdnjava Arqua, kjer je slavni Petrarca l. 1374 umrl in bil pokopan. V sinji daljavi proti severu kažejo se zeló majhni naši orjaki: Triglav, Kanin in Krn; takrat so se jih ovijali zagoreli oblaki.

Opazujoč mesto pod seboj, videč samo hišo pri hiši, neštevilno cerkev (jih je nič manj ko sto in

dve [102], 7 sinagog), čudil sem se, da nisem zapazil nikjer izmed toliko ulic, mostov in mostičev nijednega, hiša ti je pri hiši. Še orjaškega mosta Rialto ni videti celega; le zgornji del molí nad hišami. Iz tega se dá sklepati, kako se križajo prav tesne ulice in kanali. Na oni strani sem pa opazoval kupčijsko brodovje v luki ter se mi je zdelo, da vidim pod seboj okleščen gozd. Kar naravnost pod seboj videl sem trg sv. Marka v celi velikosti, po katerem se spreletavajo trope golobov sv. Marka ter pobirajo zrnje. Te živalice so Benečanom nekako svete, največa gospóda jim krmo posiplje, so pa tudi popolno domači. Od zvonov sv. Marka jih je že skočilo in se usmrtilo 103, kakor mi je rekel čuvaj; zadnji je bil nek Pražan l. 1883. Radi tega ne sme nobeden iti sam v zvonik.

Na vzhodni strani od zvonika in tik bazilike sv. Marka stoji veličastna stavba, palača dožev, ktera oklepa na severni strani „Piazzetta“. Ta stavba, prekrasna in prezanimiva zarad svoje zidarske umetnosti in zgodovine (bila je namreč prvič sezidana l. 809 v mavro-arabskem slogu in od takrat ni manj kakor petkrat pogorela, zadnjič ko so jo predelali, v 14. stoletji, pridejali so ji tudi gotiški slog),

zveličala, naj popusté te sanjarije, vsi brez razlike, naj se podvržejo madjarski državní misli.

Tako in enako je pisal „Videlo“, glasilo naprednjaške stranke v Belemgradu, ter se na vso moč laskal Madjarom, a karal in svaril Srbe pod ogersko vlado, poslavljaj Mišo Saboljeviča, ki je v narodnostni debati hvalil vitežki narod Madjarov; tega poslanca „Videlo“ priporoča za vodjo in politiškega preroka, ter pravi, da so Madjari v osodnem trenutji pokazali prijateljstvo in iskreno interesovanje za srbsko stvar. (Kaj pa je bilo l. 1876.) Madjari znajo, da jim nevarnost ne grozi od Srbov, kakor to mi vemo, da nam nevarnost ne preti od njih. (Drugo ne, nego narodna smrt, ako bodo Madjari mogli izpeljati svoje naklepe.)

Glas iz Belegagrada je odmeval tostran Save in „Branik“ v Novem Sadu prav pikro odgovarja „Videlo“; navesti hočemo le najbolj označivne reke, videli bodemo, da vsi Srbi še niso zatajili narodnega ponosa z besedami: „Tko (kdo) ti je skopao oko? Brat — zato je tako duboko (globoko).“ Začenja obirati napredno stranko ter pravi: „Naprednjaci se valjda nikad tako niso pokazali v svoji nagoti, kakor v ovom članku. To so ljudi, kojim več ništa sveto nije.“ In tako gré v tem smislu dalje:

„Videlo“ pravi, kako je Srbija obvezana Avstro-Ogerski zarad onih simpatij, pokazanih v prošli vojski. Čudno je, da list, ki izbaja v nezavisni Srbiji, zastopa take politišne misli. „Videlo“ brani ogersko državno misel, svetuje nam, naj se ognemo opoziciji in da mirno in v ljubavi priklonimo glavo. Mi ne iščemo ničesa od naših prekosavskih bratov; mnogi izmed nas trpeli so razne neprilike zbog Srbije, a ni jeden dosedaj ni tožil nad Srbijo, mi smo zadovoljni, ako so bratje srečni. Ali eno moremo iskati! Nikari nas ne izdajajte, nikari nam ne obtežujte položaj, ki je že brez tega dosti težaven. Ali veste vi, kaj razumó (idejo) Madjari pod ogersko državo mislijo? Oni hočejo ostale nemadjarske narodnosti pomadjariti. In za tak posel jim vi pomoč ponujate! In vi nam svetujete, da se pretopimo v Madjare. Kaj še več! Kakor da bi se vi radovali, ako zginemo iz obličja zemlje. Ni jim dosti, da so Srbijo pripeljali do kraja materijelne propasti, hočejo tudi Srbom na drugi strani škodovati. Ljudje, kterim primanjkuje rodoljubja v domači zemlji, ti se čudijo, kako se more zastopati to rodoljubje v nezgodnih prilikah v drugi zemlji. „Videlo“ pravi, da morda mi nismo bolji Srbi od onih v Srbiji, ker oni hočejo prijateljstvo z Madjari, zakaj ga pa mi nočemo. Pred vsem ne verjemo, da bi današnji vladajoči krogi v Srbiji zastopali srbski narod v Srbiji. Vašega svéta ne potrebujemo.“

Potem se Srbom, t. j. v politiki merodajalnim, očitajo vse napake v zadnjem času in „Branik“ piše dalje nekako tako-le: „Ogerske državne misli, kakor jo sedaj razume večina Madjarov, mi nečemo sprejeti (prihvatiti) ter hočemo, da ostanemo Srbi. Da spoštujemo državne zakone, da ljubimo domovino, to mi sami činimo, ni nas treba opominjati. A tiste dolžnosti, ki se toliko povdarjajo, da mora vsak državlján ogerski biti tudi Madjar, ne priznamo. Mi smo prepričani, da moremo biti dobri državljani

ogerski, a da pri tem ostanemo dobri Srbi. Mi naj podpiramo ogersko vlado! Koliko je storila ogerska vlada, da se pomiri z narodnostimi? Tisza je imel lepe besede, a družega nič, rekel je, da narodnosti nikjer ne vživajo toliko prava, kakor na Ogorskem. Z drugimi besedami „Videlo“ to potrduje, pa reče, v Srbiji mora vsak zastopati srbsko državno misel, na Ogorskem pa ogersko. Kaj zahteva ogerska državna misel, kaj zahteva Srbska? Vsak mora biti za povečanje očevine, v kateri živi, ali vso kaj družega je, ako se zahteva, da se ena narodnost oropa narodnih osebnost na korist državi. V tem je razlika med ogersko in srbsko državno mislijo. Mar vi mislite, da se vam bo bolje godilo, ako nas ne bode. „Videlo“ se ne brine za nas, a le za Madjare, potomci Karadjordjeviča i Miloša imajo kaj družega opraviti, a ne brigajo se za ogersko državno misel. Nečuvate misel svoje države, kakor je treba, a brigate se za misel tuje države.

Ta pomenljivi sestavek končuje s tem besedami: „Pa nije dosta, što so upropastili narod v Srbiji, nego i nas ne ostavljaju (ne pusté) na miru. Od kud treba, da nas sunce grije, odonud nas led bije. Takva nam je sudbina.“

Sodbo o teh člankih prepuščamo našim čitateljcem. Nam pa je zanimivo slišati izvorni glas naših bratov na jugu. Ako to vse prevdarimo, bodemo lažje razumeli najnovije zgodbe južnih Slovanov. A priznati moramo, da ne pričakujemo tako hitro boljših vesti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarija.

Notranje dežele.

Boj za nemški državni jezik še vedno ni dognan in se bo v kratkem času na Dunaji ponovil z nečuvano strastjo. Dosedaj so se posebno Dunajski liberalni listi redili od škandalov v poslanski zbornici, ktere so levičarji trgovinskemu ministru delali. Sedaj so ti dognani in mir bi nastopil, če bi ne imeli ravno nemščine in državnega jezika, ktero mislijo v kratkem na dnevni red spraviti, da bode zopet kaj „dušne paše“ za svet. Ali bodo letos liberalci kaj več sreče imeli pri naskoku za vpeljavo nemščine, kakor prej, nam ni znano; če nas pa skušnja poslednjih dveh let ne prevari, lahko rečemo, da hode ves boj tudi letos le za — oslovo senco. Tega se smemo temveč nadjati, ker Nemci v tej zahtevi sami niso edini. Tisti, ki bi Avstrijo radi na kosec razbili, hočejo svoje zahteve izpeljati po vsi sili; zmernim konservativnim Nemcem se pa za tako priznanje nič kaj ne mudi; saj dobro vedó, da tolikošnjo priznanje nemščine, kakoršno sedaj vživa pri vseh narodih po tihem, povsem zadostuje in da se več ne bo dalo doseči! In prav imajo, da se ne pulijo za prazni nič, saj dobro vedó, da se jim ne godi krivica. V tej domišljiji, da se Nemcem v Avstriji krivica godí, živé le edino tisti, ki po Bismarkovem odrešenju hrepené. Ti nas pa tudi letos še ne bodo pozobali!

Na Dunaji se pečajo z mislijo ustanovitve **trgovinskega muzeja**, kar nam je telegraf predvčeranjem poročal. Ob enajsti uri včeraj sošla se je dotična enkéta v mali dvorani obrtniške in trgovinske zbornice. Namen ji je, kakor smo že rekli, ustanovitev trgovinskega muzeja, kar se bo zgodilo s primernim razširjanjem dosedanjega ori-

jentskega muzeja, kteri je pod pokroviteljstvom Nj. cesarskega Visočanstva nadvojvode Karola Ludovika, kteri se je poleg ministrov in drugih zastopnikov trgovinskega svéta tudi vdeležil enkête. Orientalni muzej je imel do sedaj nalog skrbeti za razvoj avstrijske trgovine na iztoku. Ker je pa dandanes v svetovni trgovini splošna konkurenca nastala in država državo spodriva s svojimi izdelki, se je tudi v Avstriji čutila že več časa živa potreba po kaki boljši podlagi za našo inostransko, posebno pa za iztočno trgovino, za ktero je naša država kakor nalašč vstvarjena, kajti ne le da je naravna soseda iztoku, ima tudi jako dobro vrejene ceste tjekaj po mokrem in po suhem. Po mokrem Sava, Donova in jadransko morje, po suhem pa železnice, ktere bodo še le pravo svojo vrednost zadobile, kedar bode srbsko-turška proga Beligrad-Solun popolnoma dodelana, kar se bo kmalo zgodilo. To trgovino pospeševal naj bo v bodočnosti splošni trgovinski muzej, ker bo ravno pospeševal izvoz naših izdelkov na iztok, kjer se dobro prodajajo. Da se bo delo obneslo, porok je dosedanji orientalski muzej, ki je v dvanajstih letih svojega obstanka zdatno pripomogel k razvoju naše trgovine na iztoku. Kako pomenljiva da je bila ta enkéta, priča nam navzočnost velikih dostojanstvenikov, ki so se je poleg že imenovanih vdeležili. Prišli so tudi načelnik pomorskega odseka viceadmiral Sterneck, sekcijski načelnik Szögyenyi, zastopniki raznih ministerstev in drugi.

V **ogerskem državnem zboru** menda ni dné, da bi ta ali oni poslanec ne stavlil kake interpelacije. Če se vojak-novak zmoti in z desnico namesto z levico iztopi, je že interpelant nad vojnim ministrom, zakaj da se je to tako zgodilo in kaj misli vkreniti, da se temu v okom pride. Res, ni je malenkosti, da bi nekterim poslancem ne bila zadosti dobra za interpelacijo; da pri tem ne prezirajo velikih dogodkov, umé se samo po sebi. Tako so ondanšnje protestante jeli tudi nezmerno v oči bôsti reverzi, ktere so katoliški župniki po cerkvenih postavah zahtevali od takih ženinov, ki so sklepali mešane zakone, med katoliki namreč in protestanti. Ondanjim protestantom ni všeč, da bi se morala dotična zakonska obvezati svoje otroke v katoliški veri izrežati in se je poslanec Zsilinsky zarad tega oglasil te dni v poslanski zbornici in je povdarjal, da se morajo taki reverzi odpraviti, ker motijo verski mir države. Katoliki bi se pač še mnogo lahko učili od svojih nasprotnikov, kar se tiče varstva katoliške vere in cerkve. Kako hitro so kviško ljudje vsake druge vere, kedar mislijo, da so njihove verske koristi v nevarnosti, za nas pa je vse dobro. Vsakdo smé našo vero smešiti in čez njo zabavljati, razun kakega kmeta se ne bo nihče potegnil za njo; da, omikanci še s slastjo prebirajo take židovske liste ter lastno zasramovanje še z naročnino plačujejo. Kedaj se bo tu na bolje obrnilo ter roka pravice čez take umazane liste in pohujšljive podobe stegnila!

Vnanje države.

O **sklepanji miru** čuje se vrlo malo in še to kar pride med svet, je tako zmedeno in zavito, da človek dostikrat ne vé, kaj bi si mislil, da bi resnici vsaj od daleč na sled prišel. Sedaj se čuje iz Bolgarije ukaz, da naj zastopnik prijenja, kolikor se le dá, kar daje nekaj náde da bo mir. V tej misli nas tudi potrjuje včeranjí telegram, da je srbski minister vse naročila na vojno obleko, na strelivo in orožje, kar jih je komu že dal, preklical in odpovedal. Tega mož ni storil morda zarad tega, ker ima še doma vsega zadosti, ampak le zato ker Srbi čutijo, da bo mir in da bi si prihranili stroške. Pa tudi Turk je jel nekaj tako kimati, da naj se le mir napravi, da je tudi njemu tako še najbolj všeč. Diplomatično pismo, ki ga je v tem smislu visoka

zarad svoje kolosalne velikosti in mnogovrstnih olupšav zanima vsakega obiskovalca ter zavzema tudi najlepšo lego (prostor) ob morji, kjer se izteka breg „Riva Schiavoni“ v piazzetto in v Beneško luko. V sebi hrani tisočero spominov prestare slave in skrivnostne groze svojih gospodarjev ter kaže v svoji zunanosti, da se niso bali ponosni Benečani izvrševati najnevarnejših in najpredrzejših del v zidarstvu in olupšavi. Sezidana je z dvema nadstropji iz rudečih in belih marmelnastih plošč, ktere jo oblačijo v mrežasto obleko. Dvojna vrsta svedrasto zavutih stebrov obdaja palačo, kterih so čela (kapiteli) obložena z okladi v polžke zavitimi, s plameni, vazami in spletvami iz cvetlic, izmed kterih gledajo vedno premenjene človeške in živalske podobe. Vsi ti prebogati okraski in tehtično dovršene oblike oko kar omamijo. Na prekrasno dvorišče peljejo prestara in v obliki veličastnega slavaloka izdelana vrata „Sella Carta“. Še dobro si ne ogledaš preslavnega portala, že se ti odpré čaroben svet. To ti je dvorišče; od vseh strani v podobi štirivogelnika oklepajo ga znotraj še lepše s svojimi prehodi (galerijami) okinčane palačine strani. Okoli in okoli vse polno kipov iz samo belega marmeljna, visoka okna v rozete razdeljena, na sredi preumetno

iz kovin izrezljani vodnjak in tlak marmelnast in z različnimi mozaiki okrašen. Z dvorišča v prvo nadstropje vodijo prezanimive belo-marmelnaste stopnice z različnimi kipi ob stranéh. Vrh stopnic varujeta vhod bogova morja in vojská, Neptun in Mars, ktera spričujeta, da so se Benečani le na morji opomogli ter si mnogo morskih obrežij le s pomočjo vojn na morji podjarmili.*) Od vhoda po galerijah spremljajo nas različni kipotvori in dragoceni stebri. Dva stebra se po svoji visokosti in barvi od vseh razločujeta, sta namreč iz rudečega porfirja na najlepšem kraji galerije, od koder je izrekalo starešinstvo tako zvano „Consiglio dei Dieci“ in skrivno svetovalstvo „Consiglio dei Tre“ svojo sodbo nad zatoženci v pričó občinstva na dvorišči. Res strašansko je moralo biti v tej palači za časa ljudovlade, ko je bilo tu, kakor v kakšni državi. Pod eno in isto streho bil je dožev sedež, sodišče,

*) Med tima mogočnima kipoma venčali so slovesno vsakega novoizvoljenega doža z doževo kapo, v znamenje vladarske oblasti in moči. Tu so sneli tudi (Benečani) svojemu dožu Falieri-ju doževo kapo radi njegove visoke starosti (star je bil 84 let) in resnicoljubnosti, prelomili mu dožev meč in potem mu še glavo odsekali, ktera je priropotala po stopnicah na dvorišče.

ječe in par korakov od tod morišče, namreč med onima visokima stebroma na vhodu na piazzetto.

Dalje proti prvi dvorani vrsti se mnogo doprsnih podob Beneških dožev in umetnikov, kakor n. pr.: Podoba doža Pisani, Zeno Paladis, fizika Gallilei, umetnika Čanova, doža Fr. Morosini Peloponnesiaco 1613—1694, Contarini, Dandolo z napisom: „April comercio intentate vie in Egitto, fu amico del Petrarca“ od l. 1306—1354. Michiel, Orseolo Pietro in dr. Na to pride se v najbogatejšo dvorano „Sala del Maggior Consiglio“ (dvorana višega svéta), ktera je 54 m dolga in 25 m široka. Vse stene pokrivajo največe podobe najboljših mojstrov, kakor Tiziana in njegovega učenca Tintoretta in dr. Strop obrob-ljajo podobe dožev, kterih je 76, druge podobe pa ostalih prvih dožev, kajti bilo jih je (dožev) 114, zgorele so l. 1577 za časa velikega požara, med temi podobami vničil je ogenj tudi mnogo neprecenljivih slik prvega Beneškega slikarja Tiziana.

Prekrasna je posebno kolosalna Tintorettova podoba „Marijino venčanje“, ktera pokriva eno celo stran dvorane, toraj 25 m (dolga) široka in kakih 20—25 m visoka, ter obsega 700 oseb, t. j. angeljev in svetnikov. Kakor sem čital v katalogu, slikal jo je slavni Tintoretto osem celih let. Ob stranskih

porta izročila velesilam predlaga, da naj bi se dotična mirovna pogodba osnovala na podlagi enega samega člana, ki naj bi se glasil: „S tistim dnevom, kadar se podpiše medsebojna pogodba, prično se zopet prijazne razmere in mir med kraljevino Srbsko in kneževino Bolgarsko. Pričujoči akt se ratificira, ratifikacije same se bodo pa najkasneje v 14 dneh, če mogoče, pa še poprej v medsebojno zameno izročile. To se vé, da bodo Srbi tudi še svoj edini član zahtevali, ki povdaja nekak status quo pred vojsko. Ali se bode pa svet na-nje oziral, je pa pač drugo vprašanje.

Grki so v poslednjih časih hoteli dati svoji politiki značaj veliko-grškega patriotizma, ter so za sebe zahtevali Kreta. A to ne bode nikoga motilo, ker svet dobro vé, da je akcija grška kakor srbska namenjena bila zoper zedinjenje Bolgarov, za neko „balkansko ravnotežje“ in za Berolinski mir. A to se je kaj slabo obneslo, in iz tega more Grška uvideti, da je le prijateljstvo narodov na Balkanu koristno za nje namene. Na Balkanu je sedaj vse nestalno in se pretvarja. Narodi na Balkanu naj bi čas za to porabili, da se jim rane zacelijo, in da bodo v pravem času zopet pripravljeni in složni, le tedaj jim je mogoče kaj doseči. S sedanjim stanom na Balkanu nihče ni zadovoljen, in zato ne more dolgo trajati. Niso zadovoljni balkanski narodi, ne Rusija, niti Avstrija, ker bosensko-hercegovsko vprašanje še sedaj ni rešeno, isto tako ne vprašanje zaradi železnice v Solun. Na balkanskih narodih je toraj ležeče, da se dobro okoristí o tem kratkem času, dokler se ne reši konečno vzhodno vprašanje.

V **Vatikanu** zbralo se je 21. t. m. mnogo cerkvenih najvišjih dostojanstvenikov, da so proglasili več mrtvih kristjanov za zveličane na postlgi dokazanih čudežev, ki so v najtesnejši zvezi z ostanki mrtvih. Slovesnosti vdeležili so se tudi državni zastopniki avstrijski, francoski in španjski. To je bilo solučna stran Rima 21. t. m. Senca se je pa pokazala v veliki auli rimskega kolegija. Ondi so napravili dijaki nekako protislovesnost, na kateri so poveličavali in proslavljali spomin verskega odpadnika in bivšega dominikance; Bruno Jordanus mu je bilo ime. Te dijaške slavnosti, ki je bila nalašč Vatikanski na kljub napravljena, vdeležili so se vsi laški bivši ministri in mnogo profesorjev. Bruno Jordanus se je pred tremi stoletji po svetu klatil, kjer je pridigoval upor proti duhovski in svetni gosposki. Da se mu pri tedanjih razmerah za tak poduk ni posadila zlata krona na glavo, bo vsak že sam vganil, pač pa so ga posadili na gromado, kjer je žalostno poginil. Današnji laški velikošolci pa hočejo temu rovarju spominek postaviti, ker se nadjajo s tem po dveh enako jim pristudenih oblastih vdari, po cerkveni in državni. Temeljni kamen, za spominek rovarju na čast postavljen, se bode vložil menda že to poletje, v teku enega leta se bode pa potem spominek dovršil. Vsak čas ima svoje ljudi. Ker je danes po celem svetu anarhizem na površji, pač ni čuda, če ima tudi na Laškem in to celo v Rimu prvo besedo. Pri laški (in drugi) vse po opišoku posnemajoči mladini se temu ni toliko čuditi, saj lahko rečemo, da zrelega uma nimajo, a večna sramota bodi takim profesorjem in bivšim ministrom, ki se takega rogovilstva vdeležujejo in vladi, ki take spominke dovoljuje. Svet res ne more dolgo več stati, ker razuma tudi pri starih, tudi pri visoko povikšanih ni več.

Ircem se ponuja rešitelj v osebi lorda Randolpha Churchilla. Tudi na Angleškem je tako, da če človeku v enem taboru tal zmanjka, si gré jih iskati v drugem. Lord Churchill hotel si je svoj šotor postaviti v konservativnem ministerstvu Salisburyjevem, kjer bi bil poleg drugih tudi Irci zopet kolikor toliko za nos vodil. Ker se mu je pa stališče, na katerem je mož hotel svoje gospodstvo vtrditi po Glad-

stonovem prizadevanji kar čez noč podrlo in Churchill obsedel med dvema stoloma na tleh, je svoje moči ponudil Ircem, če ga hočejo za svojega boriželja. Churchill je Irci v tem smislu že enkrat poprej za nos vodil ter ogreval za nadaljevanje pobojev in morije, povdarjajoč, da so Irci boljše in mileje osode vredni, katero si morajo pa sami priboriti. Kakor kaže si prizadeva sedaj Irci enako slepiti. Od sedanje vlade, pravi Churchill, se jim ni prav ničesa nadjati in pravi boj pričel se bo še-le sedaj. Toraj kar so fenijci pričeli in s tolikošnjo požrtovalnostjo več časa izvrševali, hoče lord Churchill nadaljevati in vso Irsko proti Angležem kvišku spraviti. Nadejati se je, da so se Irci po dolgih skušnjah že spametovali ter spoznali, da s hudobijo in umorom, se ne pride do blagostanja.

Včerajni telegram iz **Pariza** sporoča o nekem Pionierji, ki je v zbornici v strop vstrelil, kakor pravi, le zato, da je vlado, posebno pa Clemenceauna na-se opozoril. Mož ima, kakor trdi, jako imenitno državno pravdo, v kateri bi se marsikaj pojasnilo iz predaje Metzja v prusko-francoski vojski in o navzočnosti pruskih ogleduhov v francoski armadi. Star je 35 let, revolver pa, s katerim je vstrelil, je bil nabit s kroglo, katero so pozneje v dvorani našli. Ob enem vrgel je v zbornico iz galerije nek počeečan papir, ki so ga Floquetu, predsedniku parlamenta, izročili; drznega streleca je pa policija na prefekturo odgnala, kjer so ga zaprli. Prej ko ne, je mož blazen, kajti pameten človek se ne bo revolverja posluževal, da bi ministre z njim na svojo malenkost opozarjal. Če pa že strelja, potem tudi vse drugače strelja, kakor je ta streljal. Da se pruskim ogleduhov v francoski armadi ni manjkalo, bo menda vsak rad verjel, toda kaj če to Francozom sedaj čez 15 let? Po smrti je vsako kesanje prepozno, in tudi Francozom bi sedaj prav nič ne koristilo in nič ne škodovalo, če bi tudi do pičice natančno zvedeli, koliko sto pruskim ogleduhov se je po njihovih taborih klatilo, in koliko so taisti v resnici škode napravili.

Domače novice.

(Cesarjevič Rudolf) pride 5. marca v Pulj, kjer ga bode c. kr. mornarica posebno sloveče sprejela. Iz Pulja popelje se Rudolf na cesarski jahti „Greif“ v Lacromo. Za zapovednika „Greifu“ imenovan je korvetni kapitan Wachel pl. Elbenbruck.

(V „Katoliški družbi“) je preteklo sredo govoril preč. msgn. Jeran „o potovanju na Jutrovem“. Pripovedoval je, kaj je našel na potu v mesto Damask — neznano množino požrešnih kobilic, pravo kazen jutrovim deželam, omenil je pa tudi, kako da se požrešna žival prikaže včasih v Evropi, vzlasti na Ruskem, celo do Ogerskega jih včasih vetrovi zanesó. — Potem ovinku nas je g. govornik pripeljal v Damask, nam pripovedoval nekaj o zgodovini tega mesta, posebno pa je mnogo govoril o zadnjem grozovitem preganjanju kristijanov v tem mestu l. 1860, ki se je začelo na Libanonu po Drusih in se je po lokavosti in potuhnjenosti turške vlade razširjalo po nekterih mestih v Siriji, vzlasti pa v Damasku, kjer je bilo pomorjenih na tisoče kristijanov, požgane njih hiše in cerkve. V prihodnjo sredo nam je monsignore obljubil nadaljevati to zanimivo predavanje.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Čč. gg. Leopold Gestrin in Jožef Belar, župnika, gresta v pokoj. — Č. g. Janez Vidergar se je fari sv. Duha odpovedal. — Č. g. Andrej Pipan

stenah naslikane so različne tudi velike in zanimive podobe, kakor sprejem Henrikov s spremljevalci pri papežu Aleksandru, doža Zianieva vojna z Nemci, poslednja sodba po slikarji Palma Giovane in mnogo drugih. Tu je tudi shranjena knjižnica sv. Marka z 110.000 volumi (zvezki), evangelijska knjiga iz prvih časov sv. cerkve in preumetno izdelan globus leta 1468 po bratu mnihu Mauro. Kroglja brez stojala doseže visokost treh metrov, ter je iz samega lesa. Omenjeni potrpljivi redovnik se ni vstrašil takega dela ter si je s samim nožičkom cel zemljevid pravilno izrezljal pred iznajdeno Ameriko. Res občudovanja vredno delo.

Iz te dvorane pride se v „Sala del Srutorio“ (preiskovalno dvorano), ktera je manjša od prve, pa ne priprostejša od nje, kajti ne manjka jej slik prvih umetnikov, kakor „Vojna pri Zadru, Kotaru in Lepanto“ in več drugih podob, ktere predočujejo, kako so Benečani obhajali svoje slovesnosti in sprejemali goste in tuje itd. V prvem nadstropju je tudi bogat arheološki kabinet, v katerem se zapazi več starin iz Ogleja in njega okolice.

V drugo nadstropje peljejo stopnice, imenovane „scala d'oro“, po katerih so smeli hoditi samo Beneški plemenitaši (nobili). Marmeljaste stopnice obdajajo pozlačeni držaji, polni rezbarskih izdelkov,

nad katerim se začnejo veličastne mitiške podobe Tizianove, Tintorettove in Pavla Veronese. Po teh stopnicah dospé se na desno v dvorano: „sala dei Dieci“, polno žalostnih spominov prejšnjih časov. Od tu vodili so dolžne in nedolžne zatožence v grozovitne ječe, ne daleč od tu po stranskih temnih stopnicah na vzdol. Iz te sobe pride se v manjšo „sala dei Tre“, kjer so trije najhujši nepoznani sodniki razsojevali med življenjem in smrtjo meščanov in celo dožev. Na levi strani stopnic kaže marmeljast lev z napisom pod seboj, da je tu vhod v veliko sobo: „Sala del senato“. Stene in strop vse je pozlačeno; ob straneh so stolice za starešine in konci dvorane v sredi vzdiguje se dožev sedež, okolu kterega se vrstijo prostori za doževno spremstvo.

Pojdimo po drugih stopnicah navzdol, in sicer po onih stranskih, ktere peljejo na most „Ponte dei Sospiri“ (most vzdihljejev, zdihovalcev), kateri veže glasovite ječe onstran malega ozkega kanala s palačo. V zgornjem delu ječe pod s svincem krito streho „piombi“ tugovali so političnih pregreškov krive žrtve nad svojim življenjem. Za nje ni bila nobena prememba v tih zaprtijah, kakor strašanska vročina po dnevu in mrzlični trepet po noči. Vsi so jih že k mrtvim prištevali.

(Dalje prih.)

je dobil farno Polico. — Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Pavel Kramar v Šempeter pri Novem mestu; Franc Demšar v Toplice; Ignacij Koren gre za farnega oskrbnika na Vrh. — Spraznjene in razpisane so sledeče fare: Št. Jurija pod Kumom, Sv. Duha (v Leskovski dekaniji), Adlešiče in Hotečršica.

(Postno postavo za Ljubljansko škofijo) priobčil je zadnji škofjski list. Poseben pastirski list sledi pozneje za sveto leto.

(Zanimiva novica) se nam poroča iz prav zanesljivega vira, da je namreč nekdanji vrednik ali pisac „Resnih Glasov“ zaradi velikih zaslug svojih (!) prosil za državno službo, ktera se mu je na mnoga priporočila baje tudi nekoliko obetala. Vrednika „Resnih Glasov“ zasluge morajo biti res velikauske, ako mu bodo morali prostor narediti celo dosluženi vojaki s certifikati, ali dolgo let brezplačno službojoči praktikanti.

(Slovenski slikar Ljudevit Grilec), rodom Idrijčan, učenec ranjkega umetnika slikarja Wolfa, biva sedaj že drugo leto na slikarski akademiji v Benetkah, da popolni svoje slikarske študije. Sedaj slika v akademiji večo sliko predstavljajočo „Smrt Rachaele“, ktera bode obsegala osem oseb in je 1 m visoka in 85 cm visoka, in ktera bode dodelana koncem meseca marca. Slikarju g. Grilecu je na razpolaganje sedaj lepi atelier, v katerem razven akademije lahko slika tudi večje podobe, posebno za altarje, in prav rad bi umetno in vestno izvršil kake naročila od čč. farnih predstojnikov ali gg. duhovnikov, in gotovo ceneje, ko marsikteri mazač, katerim se še žalibog take dela za cerkve izročavajo. Ko bi kdo hotel kaj naročiti, pristavimo tu naslov slikarja, kateri se glasi: Ljudevit Grilec, pittore, St. Pantaleone, Palazzo Araldi Nr. 34, Venezia.

(Vrsta porotnih obravnjav) pri deželni kot porotni sodnji, ktere se prično 1. marca je v prvem zasedanji sledeča: 1. marca (dve obravnavi) Luka Markužič, hudodelstvo ponarejenja kovanega denarja in Miha Pavlin, hudodelstvo hude telesne poškodbe. 2. marca (dve obravnavi) Janez Žegar, hudodelstvo spolskega posiljenja in Luka Strojjan, hudodelstvo uboja. 3. marca menda ne bo obravnave, imel bi biti po dnevnem redu umor Kraljeve hčerke; ker se je pa Kralj pritožil na nadsodnijo v Gradec, njegov priziv morda ne bo še do tedaj rešen, ter pride Kralj še-le 8. na vrsto, kedar mu poteče postavni obrok. Le če bi sam dovolil, postavili ga bodo že tretjega pred porotnike, sicer bodo morali vsi porotniki do 8. marca na Kraljevo milost čakati, da ga bodo smeli soditi. 4. marca: Janez Kavčič, Janez Štefe in Karol Janoh hudodelstvo zlorabe uradne moči. (Amtsgewalt). S to obravnavo je zaključeno prvo zasedanje porotnikov.

(Slovensko pevsko društvo „Slavec“) priredí jutri popoldne ob 5. uri pevski večer v Koslerjevi pivovarni po sledečem sporedu: 1. Eisenhut: „V naravi“, zbor. — 2. * * * Komičen prizor, predstavlja g. Krasen. — 3. Hajdrih: „Petelinček“, zbor. — 4. * * * „Postrešček št. 1.“, komičen prizor s petjem. — 5. Hudba: „Marjanka“, zbor. — 6. * * * „Povsod smola“, komičen prizor s petjem. — 7. Stegnar: „Kitajci“, šaljiv četverspev. — 8. Stooss: „Brzo junaci“, zbor s premljevanjem orkestra. — 9. Ples. — Med posameznimi točkami in pozneje svira godbena družba gosp. Stiaral-a. — Vstop za člane prost, za neude 30 kr. za osobo.

(V Kranji) je umrl 23. t. m. ondašnji c. kr. vođa zemljišnih knjig, g. Valentin Prešerin. Služba njegova je razpisana do 4. aprila 1886, in morajo prosilci znanje slovensčine temeljito dokazati.

(Okrajni komisar grof Attems) je ta teden odšel iz Litije, kjer je bil baje zelo priljubljen.

(Vabilo k veselici s petjem), katero priredí v korist društva prostovoljna požarna bramba v Šmartnem pri Litiji dne 29. februarja t. l. v prostorih gostilne pri „Udovcu“. Spored: 1. „Slovan“, zbor. 2. „Mihova ženitev“, šavlji zbor. 3. „Sladko spavaj“, četverspev. 4. „Solza“, zbor z bariton-solo. 5. „Avstrija moja“, zbor. 6. „Domovini“, četverspev. 7. „Bedasti“, šavlji zbor. 8. „Na goro“, zbor z bariton-solo. — Vstopnina 50 kr. Gospé proste. Začetek ob 5. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(V dekliskih šolah), katerih je novejši čas tolikanj, bi želeli bilo, da se po vseh vresniči in podučevati začne, kar poroča „Popotnik“: „Kuhinjski poduk se je v Bruselju kot obligaten predmet vpeljal za vse deklice po vseh mestnih šolah. Novemu predmetu odločena sta dva tečaja, teoretičen

in praktičen. Podučevalo se bode, kaj in kako kupovati na trgu, kako in iz katerih snovij je prirejati in kuhati tečna, okusna in zdrava jedila, mesna, močnata in druga. Vrh tega gojili bodo umno gospodinjstvo in računstvo za trg, dom in kuhinjo. V kubi izobrazevalo se bodo tudi gojenke višjih dekliških šol, katerim je odprta za praktičen poskus kuhinja v pripravljalnici za učiteljice, kjer podučujejo kuhati tudi najfinejša jedila. — V umnem gospodinjstvu za dom naj bi bila gotovo tudi šivanka, tenka in debela, poleg pa računstvo za otroke in družino, koliko smem izdati, da mi iz prihodkov nekoliko ostane, in da ne bo treba delati dolgova na brado in na pogubo vsej rodbini.

(Vrhniška posejilnica) ima v četrtek, 11. marca, ob 3. uri popoldne četrti redni občni zbor. Ta mladi denarni zavodje v spretnih rokah in se v kljub nemčurskemu nasprotovanju čvrsto razvija, kar svedoči najbolj naslednje številke: Posodila se je pretečeno leto 414 strankam svota 142.990 gl., hranilnih vlog je konec leta od 442 strank 93.835 gl., in čisti dobiček znaša 1531 gl. 67 kr., kateri se večinoma rezervnemu zakladu pripiše. — Želeti bi bilo več takih denarnih zavodov, potem bi oderuštvo več ne cvetelo.

Današnji list ima za prilogo cenilnik zdravil Piccolijeve lekarne na Dunajski cesti.

Razne reči.

— Včasih tudi neumnost srečo prinese. K nekemu bankirju, ki je srečke prodajal, pride kmetovalec ter tirja številke. Bankir išče in išče, a nič ne najde. „Mi je žal, pravi poslednjič da ravno te številke nimam.“ „Dobite mi jo, pravi kmetovalec, rad vam dam dvakrat toliko za njo.“ „Bom poskušal pridite čez teden dni.“ Dobro, bom prišel, s tem se ločita. Res kmetovalec je prišel in tudi bankirju se je posrečilo zaželeno številko zamenjati in tako nazaj dobiti. — Po srečkanji dobila je res številke 42 prvi dobiček. Pri izplačevanju prša bankir osrečenega kmetovalca: „Povejte mi saj, kako ste pa vendar vedeli, da bode številke 42 najbolj srečna.“ „Vidite gospod tako-le: Sanjalo se mi je, da je bila moja soba v številki 7 polna sedmic. Toraj sem si mislil: tedaj pa moram staviti in ker je sedemkrat sedem 42, bo gotovo številke 42 najprvo vlečena.“ Bankir se dobiček izplačevanje smehlja ter precej glasno misli: „Včasih tudi neumnost srečo prinese“.

Telegrami.

Belgrad, 26. febr. Garašanin je rekel Turku, da njegovega predloga ne more sprejeti, ker se mora vendar ozirati na velesile, in počakati, kaj bodo na srbski predlog (gledé „status quo ante“ 14. nov.) odgovorile.

Birmingham, 27. febr. Kujajoči delavci Nettlefoldske tovarne za vijake presilili so se blizu 1000 družih delavcev, da so se kujati jeli. Vsi skupaj drli so potem v Birmingham, kje so se mislili znositi nad drugo Nettlefoldsko tovarno, pa so se spekli, kajti močna tolpa redarjev, ki je čuvala tovarno razgnala je nerodneže vsaksebi. Vse Nettlefoldske delavnice ostanejo do torika zaprte.

Tujci.

25. febr.

Pri **Maltju**: Dr. Finschger, odvetnik, iz Grada. — Dr. Ernst Schuster, odvetn. kandidat, iz Grada. — Oskar Schmidt, zasebnik, iz Bielefelda. — A. Seročka, zasebnik, iz Chemnitza. — Štefan Behofschitz, trg. pot., iz Linca. — V. Schleimer, trgovec, iz Rothenmanna. — Henrik Grof Attems, c. k. okr. komisar, iz Litije. — Artur Štefán, zasebnik, iz Ljubljane.

Pri **Slonu**: Aufmuth in Fischel, trgovec, z Dunaja. — Grofinja Schaffgotsche, zasebnica, s sinom, iz Innsbruka. — Janes Dettelrach, zasebnik, s soprogo, iz Grada. — Henrik Kopčar, zasebnik, iz Trsta. — Anton Fedi, agent, iz Reke. — Karl Bresslauer, lesni trg., iz Kostanjevice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Höhrmann, Sdusch, Heller, trg. pot., z Dunaja. — Edvard Munk, mizar, z Dunaja. — Marija Kans, zasebnica, z Vrhnike.

Pri **Avstrijskem caru**: Janez Trainer, zasebnik, iz Celoveca. — Josip Pretnar, komi, iz Mokronoga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	739-83	- 6-2	brezv.	megla	0-00	
26. 2. u. pop.	738-94	+ 1-6	sl. svz.	jasno		
9. u. zveč.	738-84	- 3-2	sl. svz.	jasno		

Zjutraj megla, popoldne in zvečer jasno. Srednja temperatura - 2-6° C., za 3-5° C. pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	86 gl. 10 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	86 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ — „
Papirna renta, davka prosta	102 „ 10 „
Akcije avstr.-ogerske banke	874 „ — „
Kreditne akcije	296 „ 90 „
London	126 „ — „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 01 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	61 „ 70 „

Služba

organista (cecilijanca) in cerkvenika

se oddaja pri sv. Duhu nad Krškimi o sv. Jurji tekočega leta. (3)

LEOPOLD TRATNIK,

poprej

Matej Schreiner,
izdelovalec cerkvenega orodja
in posode,
v Ljubljani,

Sv. Petra cesta številka 27.

Prečastiti duhovščini in p. n. gospodom cerkvenim predstojnikom priporočam svojo že staro, daleč okolo dobro poznano

delavnico cerkvenega orodja.

Zdaj izdeluje se vse prav lepo in močno, po novih obrisih in modelih; vse orodje bode izdelano v zlogih primerno cerkvam, n. pr. gotičnem, romanskem itd.; tudi imam v zalogi več reči izdelanih, kot monstrance, kelihe, lampe, križe za bandera in altarje, svečnike mnogovrstne velikosti, dobro posrebrene, tudi izdelujem rumene, kakoršne kdo želi; staro cerkveno orodje bode na novo pozlateno in posrebreno; streljavi, ker morajo večkrat pozlateni biti, se v ognju pozlaté.

Priporočam tudi svojo

ново napravo za posrebovanje.

Sprejemajo se vsakojake kovine za posrebovanje, pozlačenje, ponikljevanje, pobakrenje itd. Žlice, noži in vilice iz kitajskega srebra posrebujejo se pri meni vstrajno in dobro. Srebrne reči osnažim, da so kakor nove.

Poprave v stroko spadajoče izvršujem točno in jake poceni.

Ponikljevanje se posebno priporoča pri železu in jeklu, kterega se potem ne prijema rja in prav lepo izgleda.

Naročena dela izvršujejo se v vsakoršnem zlogu natančno po nakazanem obrisu točno in kar mogoče po nizki ceni.

Za dobro pozlatenje in srebrenje je garantirano. (13)

Med v satovji

à kg 80 kr.

Garantiran pitancec

v škatljah po 5 kg, kg po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,
svečar, (2)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Terček & Nekrep,

trgovina z železnino

v Ljubljani, mestni trg št. 10,

priporočata stalno, dobro izbrano zalogo najboljšega kmetijskega in poljedeljskega orodja in strojev, posebno krmorazne Henrika Lanža v Mannheimu, izvrstna orala (pluge), kakor tudi druge najbolj izkušene izdelke; nadalje: Žitne sušilnice, vozove, sani, pluge, sesalnice, cevi za vodnjake in vodnjake same, štedilna ognjišča, peči, ognja in tatov varne kase itd.; — potem izvrstni kamniški cement in poljski mavce (gips); dalje železnične šine in kovanja za stavbe, — vse to po najnižjih cenah v zalogi in po unanjem naročila, ki se vsako uaglo in natančno izvršuje. (49)

15letni deček,

ki je iz poštene hiše doma, slovenščine in nemščine dobro zmožen v pismu in govoru, bi rad vstopil pri kakem trgovcu za učenca. Blagohotne ponudbe sprejema Franc Cvet pri Čatežu, pošta Trebnje na Dolenjskem.

Več ko 87 let obstoječa (1)

c. kr. priv.

tvornica za plahte in koce

poprej

Lichtenauerjeve vdove in sinov,

razpošilja po svoji Dunajski zalogi

konjskih odej,

190 cm. dolgih, 130 cm. širokih, nepokončljive kakovosti, temne barve, z živejšimi kraji po gl. 1.60 z zavijanjem vred.

Dalje prodajamo, dokler je še kaj zaloge

belo barvane konjske odeje,

2 metra dolge in 1 1/2 metra široke z štirogubnimi plavo-rudečimi ali temno-rudečimi kraji, nepokončljive baže po gl. 2.50 z zavijanjem vred.

Kdor jih vzame 10, dobi jeden komad po vrhu ali se mu pa cena za 10% zniža.

Samo radi velikanskega izdelovanja in prodaje smo v stanu konjske odeje tako nenavadne velikosti in tako izborne kakovosti tako nenavadno cenó prodajati.

Razpošiljajo se s povzetjem.

Blago, ki ni po godu se brez ugovora nazaj sprejema. — Naj se dobro pazi na naslov:

Pferde-Decken-Fabriks Haupt Niederlage

WIEN, Rothenthurmstrasse Nr. 14.

Umetne (10)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse. zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Skrajni čas!!!

Po celem svetu znane konjske odeje, ktere sem na javni dražbi kupil za polovico navadne cene in ktere so že po celem svetu razširjene, prodajam, kolikor jih imam ravno še v zalogi po

1 gold. 50 kr.

Vsaka taka silno velika, debela, široka

konjska odeja

se ne dá vničiti, trdna kakor deska ima barvano krajcino, je 190 cm. dolga 130 cm. široka, močna pa, da je kaj! Prve vrste po 1 gl. 75 kr. najfineje pa, ki so že prav kaj posebnega, po 1 gl. 95 kr.

Dalje imam še

500 tucatov rumenih fijakarskih odej,

ki so pisane v šestih barvah, popolnoma velike, jako fine in se dobivajo po 2 gl. 40 kr. komad. Če so dolge po 190 cm. in široke po 135 cm., veljajo 2 gl. 80 kr.; 195 cm. dolge in 155 cm. široke pa dajem po 3 gl. Le-te posebno priporočam posestnikom fijakerjev.

400 komadov svilnatih odej (kovtrov)

iz najfineje Burrett-svile v najlepših barvah rudeče, modre, rumene, zelene, pomarančaste in pisane, in so za največjo posteljo zadosti dolgi, komad po 3 gl. 50 kr., dva komada 6 gl. 50 kr. — Razpošiljajo se le proti predplačilu ali pa c. k. poštnem povzetju.

Na stotine odličnih oseb poslalo mi je že zahvalna pisma o izbornosti teh odej in so si jih že naročili; nekaj teh zahvalnic objavim tudi že po listih, druge so v moji pisarni vsakemu na razpolaganje ter jih bom prav kmalo vse objavil. Kar naročenega bi komu ne egajalo, naj se mi brez ugovora vrne.

Svarilo! Vsacega svarim pred nakupom tistih kovtrov, ki jih ponujajo razne trdke po svojih oznanilih brez podpisane imena. Kdor toraj v resnici dobrega blaga za majhen denar želi, naj se le zaupljivo obrne do trgovsko vknjižene trdke

J. H. Rabinowicz,

Wien, III., Hintere Zollamtsgasse 9.

Op. Kovtre, ki jih druge trdke ponujajo po 1 gl. 50 kr., 1 gl. 60 kr., jaz na zahtevanje razpošiljam po 1 gl. 20 kr. (2)